

bleven forskaaret her i Landet, samt Flaske-spiritus skulde slippe fri for Afgiften. Men hvorfor skal dog Staten give Slip paa den Indtægt? Lovforslaget gaar jo ud paa, at al Spiritus straks, naar Loven træder i Kraft, skal betale en Afgift; det er en Skat, som vi lægge paa, og som vi formene er en retfærdig Skat. Hvorfor skal saa Staten give Slip paa denne? Det ser jeg ingen Grund til. Og jeg ser heller ingen Grund dertil, fordi det er Folk, der have Raad til at have et stort Oplag af slige Drikkevarer og ville have dem liggende i Aarevis for at faa dem forædlede. Have de Raad til at have den Slags Ting, som have stor Værdi, liggende i flere Aar for at faa en rigtig ædel Spiritus ud af det, have de saamænd ogsaa Raad til at betale den lille Skat til Staten, som her er Tale om. Jeg forstaaer ikke den store Omhyggelighed, man har for de Folk, der have store Oplag af Cognac, Rom med videre, som de ville have liggende for at faa det forædlet, saa at det faar en rigtig fin Smag. De øvrige faldne Bemærkninger give mig ikke Anledning til Udtalelse. Jeg takker for Lovforslagets Modtagelse.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg finder Anledning til, og de ere fremkaldte ved de Udtalelser, som ere faldne fra forskellige andre Sider. Det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) ankede over, at der ikke ved denne Skat indføres en stigende Skala, en Værdibeskatning. Ja saamænd, jeg kan ganske være enig med det ærede Medlem i, at det var heldigst, om det kunde være gennemført; men jeg nævnede allerede før, at i det Forslag, som laa paa Tingets Bord i Fjor om Stempelskatten, var der netop indført en Værdibeskatning efter stigende Skala og saa god, som man neppe har den paa noget andet Omraade her i Landet. Men dette Forslag bekæmpede det ærede Medlem jo af yderste Evne. Han fandt det slet ikke gennemførligt, hvad det for Resten vistnok var. Ganske vist mente Vinhandlerne, at det ikke var gennemførligt, men jeg tror ikke, de saa paa det uden fra et Synspunkt, som laa dem selv temmelig nær. Dersom det ærede Medlem vilde have været med til at fremme dette Forslag, havde han altsaa faaet en Værdibeskatning, og det er muligt, at dersom det havde mødt en større Velvillie her i Salen, havde det kunnet gennemføres nu sammen med Toldreformen.

Det ærede Medlem fra Slagelse (Lange)

og for Resten andre ærede Medlemmer, have haft nogen Medlidenhed med dem, som blive ramte af § 10. Det ærede Medlem fra Slagelse anførte navnlig, at han kunde ikke forstaa, hvorfor en Handelsmand, som maaske for Aar siden havde indført et stort Lager af Vin og Drikkevarer for at lagre det og altsaa ikke for at opnaa nogen anden Fordel derved, nu skulde rammes af denne Lov; han syntes, det var uretfærdigt. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har overvejet denne Sag rigtigt; jeg tror, det ærede Medlem vil indrømme mig, at naar denne Lov træder i Kraft, altsaa vel straks, vil der indtræde en Fordyrelse af alle disse Varer, og denne Fordyrelse vil den Mand, som har et Lager liggende, ogsaa benytte sig af; han vil forhøje Prisen, og jeg ser da egentlig ikke, at han har noget Krav paa at faa en Ekstrafortjeneste, fordi vi her i Rigsdagen vedtage en Skattelov. Vi, som skulle svare Skatten, Forbrugerne, have større Interesse af, at de 10 eller 20 pCt., hvor meget det nu er, som vi komme til at betale mere for Varerne, gaa i Statens Kasse end i private Lommer.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) anførte en Udtalelse, som stammede fra det høje Landsting, sagde han, nemlig en Beklagelse over, at det kun var den ene Trediedel af Spiritusforbruget her i Landet, der blev ramt. Det var nu ikke det høje Landsting, der fremsatte denne Udtalelse, det var Højremindretallet — Flertallet har jo ikke tiltraadt denne Udtalelse. Men jeg gjorde jo opmærksom paa, at ved at gennemføre denne Lov stiller man netop procentvis disse Drikkevarer, som Loven omhandler, meget nær i Lighed med Brændevin, saaledes at al den Spiritus, der drikkes i Form af Brændevin, Cognac og hvad de nu hedde, beskattes med tilnærmelsesvis samme Procent som i Forhold til Detailprisen. Men der var en Trøst ved det ærede Medlems Udtalelse — ja, der var flere andre —, thi han sagde, at den foreslaaede Vej var ikke den værste. Det glæder mig dog, at vi ere komne saa vidt, at det ærede Medlem anerkender, at denne Vej er fremkommelig, og at der ikke sker noget meget slemt, hvis vi vedtage Loven; saa meget desto bedre. Men det ærede Medlem var tillige glad og lykønskede Konseilspræsidenten til det Held, der fulgte ham. Jeg kan fuldt ud tiltræde denne Udtalelse. Jeg lykønsker ogsaa Konseilspræsidenten til Gennemførelsen ikke alene af denne store Toldreform, men ogsaa